

МАРТЕНИЦА

Съ мартеничка на ржичка
чакамъ птичка лястовичка.
Щомъ запъе — чуруликъ,
чуруликъ,
не ще чакамъ нито мигъ,
ще отида въвъ градинка,
както казва баба Тинка,
и на ябълката бърже
мартеничката ще вържа,
та когато вѣтъръ вѣе,
лекичко да я люлѣе,
и когато слънце грѣе,
тя срѣдъ клонки да се смѣе
и доволна да наднича,
цвѣтъ когато ги обкича.
Азъ да бжда като нея:
цѣло лѣто да се смѣя.

Ранъ-Босилекъ

